

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NLB Leasing d.o.o.

Pârât: Republica Slovenia – Ministrstvo za finance

Întrebările preliminare

- 1) În lumina unor împrejurări precum cele din litigiul principal, articolul 90 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie interpretat în sensul că restituirea în posesia finanțatorului, din cauza neplății obligațiilor utilizatorului, a bunului care face obiectul leasingului (bunul imobil), în vederea vânzării ulterioare și a compensării în temeiul contractului de leasing, deși aceasta are loc după ajungerea la termen a tuturor ratelor de leasing, constituie o situație de „anul[are], [...] refuz[...] sau [...] nepl[ată] total[ă] sau parțial[ă]” după livrare, pentru care baza de impozitare se reduce în consecință?
- 2) Articolul 2 alineatul (1), articolul 14 și articolul 24 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie să fie interpretate în sensul că suma aferentă opțiunii de cumpărare, care reprezintă partea cea mai mare din obligațiile rezultate din contractele de leasing financiar și pe care utilizatorul o achită finanțatorului, astfel încât, din cauza neplății obligațiilor, finanțatorul a redobândit posesia asupra obiectului leasingului, l-a vândut unui terț și a plătit utilizatorului diferența în plus față de prețul de cumpărare, rezultată din această vânzare, din care, în situația financiară finală, a scăzut și suma aferentă opțiunii de cumpărare, trebuie să fie considerată drept contrapartidă a executării contractului și a livrării de bunuri și, ca atare, să i se aplice TVA, drept contrapartidă a serviciului de închiriere sau de utilizare a bunului imobil (căreia, ca atare, i se aplică TVA în temeiul legii sau la alegerea persoanei impozabile) sau drept despăgubiri pentru denunțarea contractului, achitate pentru a acoperi prejudiciul produs prin neîndeplinirea obligațiilor utilizatorului, care nu au o legătură directă cu vreo prestare de servicii cu titlu oneros și cărora, ca atare, nu li se aplică TVA?
- 3) În cazul în care, ca răspuns la a doua întrebare, se consideră că este vorba despre contrapartida pentru livrarea de bunuri și pentru executarea contractului, principiul neutralității TVA-ului se opune ca finanțatorul să achite de două ori TVA-ul aferent ieșirilor, și anume, prima dată, cu ocazia încheierii contractelor de leasing financiar (inclusiv pentru suma aferentă opțiunilor de cumpărare, care a reprezentat partea cea mai mare din valoarea contractului) și, a doua oară, din cauza neplății obligațiilor utilizatorului, la vânzarea (ulterioară) a bunului imobil către un terț, având în vedere că, prin situația financiară finală, obligația de a plăti TVA-ul rezultat din a doua livrare a fost trecută în sarcina utilizatorului?

Ordonanța președintelui Curții din 13 martie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Najwyższy – Polonia) – Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji/Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, cu participarea: P4 Sp. z o.o., Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

(Cauza C-633/13) ⁽¹⁾

(2014/C 202/19)

Limba de procedură: polona

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 71, 8.3.2014.